

je pa potopil nemški podmorski čoln angleški parnik, ki je imel 2000 angleških vojakov na krovu, namenjenih na francosko bojišče, kar se pa uradno ni potrjevalo. Iz Buenos Airesa se poroča, da je dne 21. t. m. potopila nemška pomožna križarka „Kronprinz Wilhelm“ ob izhodni morski obali Južne Amerike 4 angleške trgovske parnike in eno jadrnico. Dne 21. t. m. je ustavilo 17 angleških paroplovnih družb ves pomorski promet med Ameriko in Anglijo na ravnokar, ko pisemo te vrstice, se nam brzojavlja, da je nemški podmorski čoln potopil ob južno-izhodni angleški morski obali v zalivu med Anglijo in Francijo angleški parnik Stev. 192, ki je prevažal čete iz Anglije na Francosko.

Spričo teh drznih pojavov nemških podmorskih čolnov je razpisala angleška vlada 1000 funtov sterlingov (1 funt sterling = 24 kron) nagrade kapitana vsake ribiške ladje, ki potopi kak nemški podmorski čoln. Borba med Anglijo in Nemčijo zavzema od dne do dne ostrejšo obliko.

Turčija-Rusija-Anglija-Francija.

Maribor, 24. februarja.

Rusija bi na vsak način prišla do posesti Carigrada in Dardanel. Sovražniki Avstrije, Nemčije in Turčije namreč z vso gotovostjo računajo na to, da bo Turčija v sedanjih vojski premagan. Angležem in Francozom ruski načrt o zasleditvi Carigrada in Dardanel ni bil všeč. Bali so se Rusa kot nevarnega bodočega tekmeča v svetovni trgovini. Rusija pa hoče na vsak način dobiti iz Črnege morja izhod v Sredozemsko morje. Ta izhod pa je mogoč edino le skozi Dardanele. Rusi so, kakor so že listi poročali, zagrozili Angležem in Francozom, da bodo opustili prodiranje na nemško-avstrijskem bojišču, ako ne pristanejo na to, da smejo (Rusi) kedaj zasesti Carigrada in Dardanel. Dne 23. februarja se je raznesla v svet novica, da sta Anglija in Francija že brezpogojno odobrili ruski načrt o delitvi Turčije in da se sme Rusija polastiti — Carigrada in Dardanel.

Angleške in francoske vojsne ladje so dne 19. t. m. obstreljevale zunanje dardanelske utrdbe, a brez uspeha. Turki so odgovarjali in poškodovali tri sovražnikove oklopne križarke.

Na kavkaškem in perzijskem bojišču so se vršili le manjši boji.

Pri Kornu v Mezopotamiji so Turki premagali 200 angleških jezdecev.

V Egiptu se vršijo le manjše praske.

V Zahodni Indiji so se mohamedanski rodovi uprli Angležem. V bojih je bilo ubitih nad 250 Angležev.

Domača in zunanja politika.

Državnega zbora ne bo.

Na Dunaju se je posvetovalo predsedstvo poslanske zbornice, ali ne bi kazalo zbornico sklicati na kratko zasedanje. Ministrski predsednik grof Stürgkh je predsedstvu odgovoril, da nikakor ne namerava sklicati državnega zbora.

Angleži kradejo konje.

Italijanska vlada je nakupila v Ameriki več tisoč konj za vojaštvo. Toda le malo jih je dobila Italija, večina jih je vzelo neslaven konec. Veliko konj je že na morju pocepalo ker je manjkalo pitne vode. V Livorno je pripeljal neki parnik namesto 400 samo 50 konj. Večina parnikov s konji pa so angleški parniki zaplenili. Poveljniki angleških ladij so takoj plačali nakupne cene, tovarnino in zavarovalnino, tako da italijanska vlada nima škode. Kot konterbando so spravili več tisoč konj na Irsko in v Anglijo, kjer baje vežbajo ruski konjeniki angleške rekrute.

Japonska in Kitajska.

Japonska mobilizira vojaštvo in brodogradje. Prišli hoče Kitajsko, da ji izpolni njene zahteve. Rusija in Anglija delata kisl obraz, ker jima njuna zavezništva izpodkopava tla na Kitajskem. Le Severna Amerika si je upala posvariti Japonsko, naj ne napne preveč svojih strun.

Zapora žita in moke.

V našo državo se radi vojske ne more uvažati ne žita, ne moke. Za armafio pa se rabi sedaj mnogo več kruha, kot kedaj poprej. Da se preskrbi cela država z dovolj veliko množino žita in moke, so imeli avstrijski in ogrski ministri pred nekaj dnevi v Budimpešti skupno posvetovanje. Razprave so bile brez uspešne, kajti Madžari niso privolili v to, da bi Ogrska gotovo množino žita in moke odstopila Avstriji. Radi tega je naša vlada segla po domačih avstrijskih zalogah. Zaustavila je ali djala pod zapor žito in mo-

ko, ki se nahaja v Avstriji, to se pravi, nihče ne sme uporabiti — razven v dovoljenih merah in slučajih, ki jih spodaj navajamo — žita in moke ne zaprodajo, ne zakrmljenje, ne za posodo, ampak hraniti morajo žito in moko na razpolago, da o njeni uporabi odloči vlada.

Za sedaj veljajo naslednja določila:

Katere vrste žita in moke so pod zaporo?

Vladna odredba navaja, da spadajo v zaporo: pšenica, rž, ječmen, oves in koruza ter vse vrste mlinskih izdelkov (moka, zdrob in pa ješprenj). Otrobi so izvzeti.

Popisovanje.

Zapora žita in moke je stopila v veljavo večeraj, v sredo, dne 24. februarja. To se pravi, lastnik žita in moke ne sme od tega dne svoje zaloge nikomur prodati, ali na kak drug način spraviti od hiše. Vlada je odredila, da se bo vršil od dne 28. februarja do dne 2. marca po celi Avstriji uradni popis žita in moke in sicer od hiše do hiše. Popisovanje bodo izvršili posebni, od vlade postavljeni zaupniki, kateri morajo nalogo popisovanja na vsak način in pod kaznijo do šest mesecev ali globo do 5000 K sprejeti in izvršiti natančen popis žita in moke po občinah. Izdajo se posebni popisni listi. Te liste mora ali posestnik sam izpolniti in jih izročiti občinskemu uradu, ali pa se bo vršilo popisovanje pri občinskih uradih. Najpozneje do dne 2. marca večer morajo biti popisni listi pri občini. Onim družinam, ki imajo manj kot 20 kg moke ali žita v posesti, je treba samo naznaniti, da nimajo 20 kg moke, oziroma žita.

Koliko žita ali moke se sme uporabiti?

Vsak posestnik sme vnaprej v uradno določeni izmeri nemoteno rabiti moko in žito za prehrano svoje družine ter za hrano svojih poslov in delavcev, ki jih rabi pri obdelovanju svojega posestva. In sicer pravi uradno določilo, da se sme tako dolgo, dokler se drugače ne ukrene, za eno osebo uporabiti na mesec samo 7.20 kg moke ali 9 kg žita. Na dan pride torej na osebo 24 dkg moke (skoro ½ kg), ali 30 dkg žita. (1 kg = 100 dkg.) Ta mera se ne sme prekoračiti. Peki smejo peči le toliko kruha, kolikor ga neobhodno rabijo za svoje odjemalce v domačem okolišču. Posestniki kmetij smejo žito uporabljati za seme, ali isto v ta namen oddati tudi drugim posestnikom. V tem slučaju pa morajo imeti v rokah posebno potrdilo. Konjem se sme odslej na dan pokladati samo 3 kg ovsaa. Minarji smejo še nadalje mljeti žito kakor dosedaj. Vlada priporoča glede uporabe moke in žita skrajno varčnost.

Kazen.

Kdor bi moko ali žito čez predpisano mero rebil, krmil živini, prodal, ali na kak drug način spravil od hiše in se ne bi oziral na dana vladna določila, koliko se sme rabiti, zapade strogi kazni. Kazen se odmeri od enega tedna do šestih mesecev zapora ali na denarno globo do 2000 K. Kdor pa ima v zalogi žita ali moke za več kot 500 K in isto protipostavno uporablja, lahko zapade kazni, ki obsega en mesec do enega leta zapora, ali do 20.000 K denarno globo.

Da se bo vršilo vse po strogem redu, bodo posebni vladni nastavljenici (uradniki, žandarji, policija) imeli pravico, da pregledajo vse hiše, stanovanja in gospodarska poslopja, da se prepričajo, ali je bile naznanilo, ki ga je podal posestnik pri občini, pravilno ali ne. Če kdo utaji svoje zaloge, lahko politična oblast dotično moko in žito na korist države zapleni.

Oddaja in razlastitev žita in moke.

Zapora žita in moke ima namen, da se natančno izve, koliko se imamo žita in moke v Avstriji in drugič, da se odvisno žito in moka uporabi za družine in občine, ki ga nič nimajo. Oddaja in razlastitev žita in moke se bo še uradno določila. Da se prepričajo kake goljufije, je treba povedati, da samo oblasti določujejo oddajo in razlastitev. Ako se bo žito in moka oddala ali razlastila, se bo vse plačalo natanko po cenah, ki jih vlada določa.

To so glavna določila cesarske odredbe. Čeravno so nekatere točke trde, vendar pripravljamo, da se jih strogo upošteva. Želje po spremembi se naj naznačijo našim poslancom. S popisovanjem naših zalog hoče vlada dobiti sliko, kako stojimo in kako se nam je ravnati. Vladna odredba zadeva vse: zasebnike, posestnike, trgovce itd.

Razne novice.

* **Duhovniške vesti.** Č. g. Franc Skof, kaplan v Kamnici pri Mariboru, je prestavljen k Sv. Lovrencu v Slov. goricah.

* **Štajerski slovenski deželni poslanci.** Slovenski klub štajerskih deželnozbornih poslancev je imel v četrtek, dne 18. februarja, v Mariboru sejo, v kateri je najprej podal načelnik dr. Korošec sliko položaj, kakoršen je nastal na Slovenskem Štajerju vsled znanih žalostnih dogodkov začetkom mobilizacije, ter konstatiral dejstvo, ki je najlepše spričevalo za politično zrelost slovenskega ljudstva, da se ni dalo izvabiti na pota, kamor so ga hoteli imeti obrekovalci, ampak je ostalo nepremično zvesto svojemu cesarju in udano Avstriji, v koje neodvisnosti in notranji pravični uredbi vidi naše ljudstvo zasiguran svoj verski, narodni in gospodarski obstoj. Da se je politična in nepolitična vzgoja slovenskega ljudstva od strani naših organizacij vršila v pravem duhu, nam dokazuje neprimerno junaštvo in brezpogojna zanesljivost Slovencev na bojišču, kar nas vse navdaja s ponosom in samozavestjo. Poslanec Roškarju, kateri je tudi bil žrtev brezpredmetnega sumničenja in obrekovanja, je izrekel klub popolno zaupanje in ga zagotovil nespremenjeno visokega spoštovanja. — Na to poroča načelnik o gospodarskih zadevah. Glede delavskih moči je posredoval v ministrskem predsedstvu in poljedelskem ministrstvu ter dobil zagotovilo, da se bo skušalo dobiti za črnovojnike, ki niso v fronti, kratke dopuste in da bodo ljudske šole lahko prenehale s poukom, ako so otroci potrebni za delo. Tudi begunci in ujetniki, zadnji po 30 skupaj, bodo na razpolago. Glede aprovizacije opozarja klub na dejstvo, da kmečko ljudstvo živi od moke, kakor mestno od mesa. Vsled tega se naj pri rekviriranju to upošteva, kakor tudi število potrebnih delavcev, ki jih kmet preživlja skozi celo leto. Veliko živil potrebujejo tudi razni begunci na kmetih, zaradi tega se naj posreduje, da jih ne dobivamo več, tem bolj, ker jih je težko uporabljati pri našem kmečkem delu. Glede podpor za zaostale je od vseh strani veliko pritožb in so se v tem oziru stavili primerni predlogi. Slovenski klub obžaluje, da slovensko ljudstvo ni zastopano v nobenem gospodarskem svetu, ki so se ustanovili v Gradcu zaradi na vojski nastalih razmer za celo deželo, vsled česar sveti niso o naših razmerah dovolj poučeni, naša javnost ne o njihovih ukrepih. Tudi v tozadevnih okrajnih gospodarskih odborih manjka zaključno zastopstvo našega ljudstva. Načelnstvo se pooblasti, da radi tega stopi v stik z merodajnimi činitelji. Vsi navzoči poslanci so se udeležili razprave o omenjenih predmetih.

* **Ljudstvo spoštuje svoje voditelje.** Od Sv. Jurija v Slov. goricah se nam piše: Za čast tega občana je občina Malna v Slov. goricah v svoji seji dne 2. svečana imenovala svojega mnogoletnega župana g. drž. in dež. poslanca Ivana Roškarja, radi premmogih njegovih zaslug, ki jih je pridobil v delu za blagor občine in ljudstva. S tem imenovanjem hoče občina Malna g. Roškarju izraziti ob enem neomajeno spoštovanje in zaupanje. — Kmetijska podružnica za župnijo Sv. Jurij v Slov. gor. je g. Roškarju pri svojem občnem zboru dne 31. prosinca t. l. imenovala svojim častnim članom. G. Roškar si je kot ustanovitelj podružnice in pa pri svojem neumornem delovanju za splošni blagor kmetijstva pridobil neverjeto zaslug.

* **Prestolonaslednik obiskal otroke rajnega prestolonaslednika.** Prestolonaslednik nadvojvoda Karl Franc Jožef je v popoldne dne 22. t. m. popoldne obiskal v Benešovi na Češkem (troke rajnega prestolonaslednika Franca Ferdinanda, Na kolodvoru so ga pričakovali in pozdravili otroci rajnega prestolonaslednika in njih varuh dr. Jaroslav grof Thun. Nadvojvoda Karl Franc Jožef je po pozdravu objel in poljubil otroke ter je nato vzel na znanje poročilo tamšnjega okrajnega glavarja, deželnega žandarmerijskega poveljnika in vojaškega poveljnika v Benešovi. Potem se je nadvojvoda z otroci-sirotami peljal v grad Konopišt. Popoldne ob 5. uri se je prestolonaslednik z dvornim vlakom odpeljal na Dunaj. Češko ljudstvo je nadvojvodo pozdravljalo z viharimi „Slava“-klici. Prestolonaslednik je bil zelo vesel prijaznega sprejema.

* **Za sirote,** ki so v srednji in južni Italiji ob potresu izgubili svoje starše, se je zavzel sv. Oče. Papeževo zavet šče, kakor tudi dve bolnišnici v Karpinetu, ki jih je sezidal rajni papež Leon XIII., je sv. Oče Benedikt XV. dal na razpolago za stanovanje sirot, ki so ob zadnjem potresu v Italiji izgubile svoje starše.

* **Južnoafriški kralj prestopil v katoliško cerkev.** Monsignor Cenez, apostolski vikar v Bazuto-deželi v Južni Afriki, je prinesel pred nekaj dnevi sv. Očetu v Rim lastnoročno pismo kralja Bazuto-deželd — Natanaela Griffitha — s katerim naznanja, da izstopi iz protestantske in vstopi v katoliško cerkev.

Kralj želi po celi svoji deželi ustanovitev misijonske postaje in sezidati cerkve. Novi katoliški vladar v pisnu hvali delo katoliških misijonarjev za blagor ljudstva.

* **Zaradi galice.** Na več vprašanj odgovarjamo, da je poslanec dr. Korošec v imenu Kmečke Zveze zopet osebno posredoval pri poljedelskem ministru dr. Zenkerju radi dobave galice iz Ustja na Češkem. Vojaška uprava je vsled posredovanj pustila v promet toliko balcena galice, kolikor je bilo že naročeno. Iz Gradca izvemo, da pride vsled tega na Štajersko 10 vagonov galice. Naročila se naj pošiljajo Zvezi štajerskih združenj (Verband landwirtschaftl. Genossenschaften) in Kmetijski družbi. Od Kmečke Zveze se vse stori, da se ugodni željam in potrebam naših kmetov.

* **Kmetijska družba za Štajersko.** V seji osrednjega odbora Kmetijske družbe v Gradcu je dne 22. t. m. v imenu odbornikov Kmečke Zveze stavil dr. K. Verstovšek te predloge, ki so bili tudi sprejeti: Pri zaporu žita in moke se naj ozira na to, da kmečko ljudstvo v prvi vrsti živi od moke, na kar se naj vladna določila povoljno ozirajo. — Zaradi pomankanja delavstva na kmetih se naj posreduje pri vojaški upravi, da ob primernih časih pusti domov črnovojnike, ki niso prosti. — Zaradi dobave semen za sočivje se naj posreduje pri poljedelskem ministru, da žobi dovoljenje za uvoz iz Nemčije. — Družbino predsedstvo naj izposluje podporo za živinorejo iz državnega zaklada za živinorejo.

* **Dopust za črnovojnike.** Kakor smo že poročali, se naši poslanci trudijo, da bi dobili oni črnovojniki, ki ne stojijo v frontah, potreben dopust za poljedelska dela. V torek dne 23. t. m. je v imenu Kmečke Zveze dr. Korošec o tej zadevi govoril tudi s c. kr. namestnikom v Gradcu, ki je obljubil, da bo prizadevanje naših poslancev podpisal. Kakor hitro bo zadeva dozorela, bomo natančno poročali v našem listu, kako je treba narediti prošnje in kam jih nasoviti. To naj velja tudi kot odgovor na mnogobrojna vprašanja, ki nam dohajajo v tej zadevi.

* **Slovensko uradovanje.** Na več vprašanj odgovarjamo, da lahko slovenski županstva kakor doslej uradujejo v glavarstvu v slovenskem jeziku in rabijo slovenske pečate. Ako bi se jim delale zapreke, naj se javi.

* **Poštnim in brzojavnim uradnikom** je izrekel cesar posebno zahvalo, ker so dosedaj vestno izpolnjevali naporno službo v vojskinem času.

* **Poziv superarbitriranih vojakov.** Uradni list vojnega ministrstva „Strefleure Militärbblatt“ poroča: Oni vojak, ki so bili povodom mobilizacije spoznani za nesposobne in so po dovršeni superarbitraciji dobili dopust do jeseni 1915, bodo s 1. aprilom znova pozvani pod orožje. Kdor bo pri takratni prezentaciji znova spoznan za nesposobnega, dobi nadaljni dopust do 1. novembra 1915.

* **Babjeverstvo.** V laškem okraju in morda tudi drugod so začeli razširjati kratko molitvico, katero je treba 9 krat prepisati, potem doživi deveti dan veliko veselje in izpolni se mu prav golovo želja, ki si jo mora misliti pri 9 kratem prepisovanju. Molimo, česar in kakor nas uči katoliška Cerkev, prazno in babjo vero pa pustimo!

* **Hindenburgova vernost.** Maršal Hindenburg je v svojem letošnjem novoletnem armadnem povelju napisal stavek: „Bogu sem hvaležen, da nam je v dosedanjih bojih dal srečo, imam pa tudi rdno upanje, da bomo z njegovo pomočjo v novem letu dosegli uspehe.“ — List „Warte“ pripoveduje, da se v Hindenburgovi družini opravlja jutraj in zvečer kratke molitvice. V vojskinem vrvenju ima Hindenburg pri sebi sveto pismo in v prostih urah večkrat, tudi če je v družbi, čita iz knjige. Ko je nedavno bila v mestu Benthenu v Prusiji služba božja na prostem, je maršal Hindenburg s svojim generalnim štabom prisostvoval svetemu opravilu. Presenečeno je bilo občinstvo, ko je ob koncu božje službe pristopil Hindenburg h oltarju in je v družbi generalov in drugih častnikov glasno molil, da bi mu Bog dal moč izvršiti dano mu veliko nalogo ter naklonil zmago orožju njegove armade. Sloviti vojskovođa se pri vseh zmagah zahvaljuje Bogu za milost, da je tako srečno vodil svojo armado. Šolskim o rokom, ki so ga prišli nekoč pozdraviti, je rekel med drugim: „Ne meni, ampak Gospodu Bogu gre hvala, kateri je blagoslovil naše orožje z zmago!“

* **Hindenburgovo šolsko spričevalo.** Brat slovitoga vojskovođe Hindenburga, Bernhard pl. Hindenburg, je objavil generalov življenjepis, v katerem pričbuje njegovo šolsko spričevalo iz petega gimnazijskega razreda. Spričevalo se glasi: „Pavel Alojz Ivan pl. Hindenburg, rojen dne 2. oktobra 1847 v mestu Poznanj kot sin stotnika pl. Hindenburga, je obiskal eno leto peti razred gimnazije v mestu Glogova v Prusiji. Težka bolezen je preprečila, da bi se bil udeleževal poduka v večjem delu enega četrtletja, drugače pa je šolo redno obiskoval. Njegova pridnost je bila začetkoma hvalevredna, a je v zadnjem času precej popustila. Njegovo obnašanje je bilo, izvzemši njegovo gostobesednost, dokaj dobro. Njegovo znanje je bilo po zadnjem četrtletnem razredovanju v veronauku, latinskini, francosčini in geografiji zadovoljno, v nemščini dobro, le v računanju se mu ni posrečilo, da bi zadostoval. Splošno se sme smatrati za sposobnega za vstop v višji razred. Zapušča zavod, da se vpiše v kadetnico v Wahlstattu. Vodstvo zavoda mu želi v novi šoli oblo božjega blagoslova!“ — Božji bla-

goslov, ki so mu ga želeli njegovi učitelji, spremlja slovitoga vojskovođa ves čas sedanje krvave vojske z Rusi!

* **Brat in bratranec krškega knezoškofa padla na bojišču.** Iz Celovca se poroča, da je knezoškof dr. Adam Helfter dobil poročilo z zahodnega bojišča, da sta padla njegov brat stavbenik Eric Helfter in njegov bratranec Lovro Lindner. Oba sta se še dne 7. februarja udeležila ustičenja knezoškofa brata v Solnogradu. Oba sta bila rojena v eni in isti hiši, oba sta služila pri enem in istem polku ter tudi padla v skupnem strelskem jarku.

* **Živ, zdrav, vesel!** Značilno pismo je iz severnega bojišča pisal ljubljanski urednik gosp. Franc Terseglav svojemu prijatelju gosp. profesorju v Mariboru dr. Ant. Medvedu. Glas se: Dragi g. prijatelj! Živ, zdrav, vesel. Prenočil že 600 m visoko, v slnem mrazu in v vedni smrti nevarnosti. Bog in Marija me varujeta. Za to se imam zahvaliti, moltvam svoje družine in prijateljev. Semper memoret mei in precibus vestris! (Zmiraj se spominjajte mene v svojih moltvah!) Povejte doma, da Marija svojih ne zapusti. Pogrešam le perila, snage in slovenskega berila. Jest imam zadosti — da bi se našim doma tako dobro godilo! Čegar bi pa pokal na dan 100, tako je včasih doigals v naših hostin luknjah. Strašna muka so usne goide! Vsak dan bi se preoblekel, če bi imel perila. Kaj ruska granata — uš! Od usi včasih ne spim, med pokanjem granat pa sem že velikokrat spal. Pozdravite vse prijatelje, zlasti pa g. stolnega župnika! Ves Vaš Terseglav.

* **Kako umirajo topničarji.** Jože Kerpar iz Oslovcov pri Veliki Nedelji piše svojemu prijatelju Jožetu Lah dne 5. februarja: Pšes mi, da ste imeli hudo zimo, tudi pri nas je bil hud mraz. Kakor sem Ti že pisal, opravljam službo malega poštarja, zato se ne morem dostojno Bogu zahvaliti, ker sem radi te službe večji del v topli hiši. Seveda moje mesto tudi ni preveč utrje o, ker vsak čes me lahko pokliče g. stotnik k bateriji. Topničarji ne trpijo tako hude zime, kakor pri pešpolkih. Radi svinčen in pušk snu tudi precej zavarovani. Ali dragi, vedi, da so pripravne za človeško smrt tikaj različne. Včeraj popoldan nas je začel Rus, ki ga zovemo „Moskal“, prav urao pozdravljati s šrapneli in granatami. Ker pa je naša baterija tako dobro skrita, da je ni mogoče lahko videti, nas je sovražnik iskal s svojimi strelci na široko okoli. Tako se jim je žal bog posrečilo, da nas je zadel s polnim strelom. Mrtvi so bili tri vojak in trije konji. Pri tem žalostnem dogodku sem se znebil prijatelja-Slovenca, doma iz Prihorja, drugi pa je bil Nemeč, pa drugače blaga duša. Kakor je povedal ognjičar, ki je prinesel pušice z menji v pisarajo, ju je strel raztrgal tako močno, da ni bilo od nobenega in niti koaja prav nič na t. Roko od Nemeča so našli čez 30 m vstran od pretrga, kjer je bil dočel i zadet. Oprava od obeh treh konj je bila na drob e kosce raztrgana. Take smrti umirajo topničarji. Za Erhatic Blaža in Megla Janka upam, da se bode te že zvedel. Te dni je bilo ujet h čez dva tisoč „Moskalov“. Ujet so jih ta te ol naše 22. in 28. divizije. Ako bo slo t ko napre, bo to menda vendar enkrat zmanjkali. Iskre e pozdrave na vse pozdrave!

* **Vojska je kračka in krona bo večna.** Filip Znidarič, doma iz Samušar ov pri Sv. Marjeti niže Ptui, ki se nahaja sedaj ra severnem bojišču, piše svojemu prijatelju Fr. Bežjak sledeče: Ljubi Fra ček! Priateljsko in priro, bod' blag mu spomin, al zdaj je mi ulu, zastoj se solzim. Pa upam, da enkrat se vdiva se, čeravno že zemljica kriha bo me. Kakor Ti je zna o, sem se ravno na sveto noč peljal mimo svojega rojstnega kraja na bojišče. Vi drugi ste sli k pomočnici, ali jaz sem se od Vas poslavljaj iz vlaka. Srečno, vsi domači in vsi moji zvesti prijatelji! Srečno, moj rojstni kraj, mene ne bo nikoli več nazaj. Dosedaj sem že dva mesca v bojni črti in še hvala Bogu me ni zadela nobena sovražna svinčenka. Zato se imam zahvaliti preblaženi Devici Mariji in angelu varihu. Ne morem Ti popisati, dragi Franček, svojega življenja v tej grozoviti zimi, ampak rečem Ti, da sem se spomil besed sv. pisma: „Vojska bo kratka in krona bo večna.“ Med gromom naših in ruskih topov pošljam vsem faranom iskrene pozdrave, posebno pa Tebi, zvest moj prijatelj in sošolec.

* **Zagorska Mati Božja ga je obvarovala.** Rezervist Mihael Budna, doma iz Rajhenburga, piše s severnega bojišča svojemu prijatelju Dmniku Bohorč: Na Božič sem prišel v bojni ples. Dne 8. januarja me je sovražna krogla zadela v prsa, na mesto, kjer sem imel pripeto svetinjo Zagorske Matere Božje. Krogla je odletela. Jaz sem marsikaterega Rusa poslal na oni svet in jih še bom. Pozdrave!

* **Prince Jurij o vojski.** Srbski princ Jurij, o kojem smo poročali, da so srbski častniki zahtevali od kralja Petra, da ga vsled njegovega oholega nastopa odstrani iz armade, se je podal v inozemstvo. Na svojem potovanju se je izrazil v Rimu nasproti zastopniku rimskega lista „Tribuna“, da ne verjame, da bi se sovražnosti kmalu zopet pričele. Avstrijske čete imajo na severnem bojišču mnogo važnejše opravke. Trenotni mir na srbskem bojišču je za srbsko armado ugoden, ker ima dovolj časa, da izpopolni svoje čete in vojaške potrebe. Seveda ne dvomi princ niti za trenutek o konečnem uspehu trosporzuma, toda ne prikriva pri tem neskončnega trpljenja in velikanskih žrtiev, katere nalaga vojska srbskemu narodu. Iz tega srca si želi skorajšnega konca vojske, ker je bil sam priča grozne žalolgre srbskega naroda. Na ne-

žen način je nato namignil, češ, da bi prišlo hitrejo do konca, „če bi posegel vmes nov činitelj, ki bi odstranil ravnotežje, ki sedaj skorodane o. emogočuje odločitev“.

* **Kako je nastala vojska.** Rusnski kmet je žalibog se na jako nazki stopaji omike in ima torej o politiki zelo nejasne pojme. O vzrokih sedanje vojne si je izmislil jako čudno pravljico. V rusinskih vaseh si pripovedujejo, da je vojno povzročila žena. „Kjer hu dič ne more, mu baba pripomore“ pravijo rusinski kmetje. In tako je tudi veliko vojno zakrivila žena — ruska carovna. Nekega dne je prišla vsa obkpana k caru ter mu tožila, da bodeta vsled neprestano grozače revolucije skoro gotovo izgubila prestol in krono, in jokala je, da jima umrje sin edinec, prestolonaslednik, ki je težko bolan. S solzami v očeh je rot la carevna svojega moža, da naj ji za vsako ceno dobi pravo sveto podobo, katera obvaruje lastnika vsakega gorja. Povedala pa mu je, da so vse sveta podoba v Rusiji nepristne in da se edina prava sveta slika Marije Pomočnice nahaja v rusinski romarski cerkvi pri Bolechivu. Car se je caričinim prošnjam doigo upiral, ker je vedel, da avstrijski cesar te slike ne bo dovolil prenesti na ruski dvor. Toda ženske solze zamorejo vse in tudi car se jim je vdal. Zbral je svojo armado in udaril na avstrijskega cesarja, da bi dobil svoji ženi edino pravo sveto podobo Marije Pomočnice.

* **Tečaj za pridelovanje zelenjave.** Na deželni vinarski in sadjarski šoli v Mariboru se bo dne 15. 16. in 17. marca t. l. vršil tečaj za pridelavo in spravljanje zelenjave. Natančne e v današnjem inseratu.

* **Varujte govedo in prašiče!** Zopet nam dohajajo iz raznih krajev poročila, kako prekupej v velikem številu vse hribe in doline obletavajo in iščejo govedo in prašiče. Cene raste o vsak dan in to izrabljajo prekupej v svojo korist. Zato rotimo vse naše živinorejce, naj brez nujne potrebe ne prodajajo živine in naj zlasti ne verjamejo raznim zvijačam, s katerimi se begajo ljudje. Ena najgrš h zvijač je groznja, da bo v naše kraje kmalu udrl sovražnik. Z vs o odločnostjo povdarjamo, da zdaj ni prav nobene nevarnosti, m da so vse take grozopolne govornice brez vsake podlage. Redimo, kar moremo in prodajamo le to, kar je treba in sicer za tiste cene, katere odgovarjajo tržnim cenam.

* **Fižol in zgodnja repa.** Fižol je v naših časih zelo važna rastlina, ker daje praj tečen živež, ki se lahko proda. Po naših krajih ima fižol toliko večji pomen, ker ga lahko pridelujemo vmes med drugimi sadeži. Fižola imamo nekaj prav zgodnjih vrst. Prav zgoden je „rumeni počepinček“, ki se uživa v stročju. Kdor ima seme zgodnjega fižola, naj vsega sadi, ali pa naj seme da sosedu, da dobimo na ta način še vsi zgodnjega pridelka. Za prehrano ljudstva pride v poštev nadalje tudi zgodnja repa. Repo je najbolje vsejati med krsko peso. Preden se pesa popolnoma razvije, se repa že lahko porabi. Ker pa repa potrebuje veliko redilnih snovi, mora biti njiva dobro pognojena, da ne zmanjka potem za razvoj pesi potrebnih snovi. Ako je ugodna zima, se lahko tokom zime seje tudi še ozimni ječmen, kateri navadno boljše obrodi, nego jari. Ječmen je važno živilo, bodisi da se v moki porabi za kruh ali žgance, ali pa če se aživa kot ješprenj.

* **Zgodnji krompir.** Prav posebno moramo opozarjati na zgodnji krompir, ki mu v drugih krajih v sedanjih časih pripisujejo veliko važnost. Prišel mi je v roke nemški časopis, ki v zadnji številki ne obravnava prav nič drugega, kakor samo pridelovanje zgodnjega krompirja. Tu se bere venomer: Pridelujte zgodnji krompir! Veliko zgodnjega krompirja! Pripravite krompir za zgodnjo saditev! Samo zgodnji krompir in zopet zgodnji krompir. Marsikomu se bo morebiti zdelo, da prezgodaj opozarjamo na to in ono. Pa ni prezgodaj, ampak prav skrajni čas je, da začnemo tudi pri nas misliti na vse to. Sem je treba naročiti. Zlasti se je treba pobrigati nemudoma za zgodnji semenski krompir. Tega bo manjkalo in pozneje ga bržčas ne bo dobiti za noben denar. Drugih zelenjadnih semen je dovolj v trgovini. Toda, ako semena naročimo, moramo čakati nanje včasih po več tednov. Ako pozno naročamo, tudi ni gotovo, da dobimo ravno tisto vrsto, ki jo želimo. V enem mesecu bo treba v ugodnejših krajih in legah pričeti s prvimi setvami. Torej ni prezgodaj, ako tudi tukaj pričnemo.

* **Sv. Peter niže Maribora.** Ludovik Flucher, sin veleposestnika v Metavi, ki je služil kot korporal pri 47. pešpolku na severnem bojišču, piše dne 15. februarja svojemu prijatelju: Dragi! Naznanim Ti, da sem v Eperjesu v bolnišnici. Čeravno nisem okusil ogrske vode, vendar sem dobil grizo in moral sem v bolnišnico. Dne 3. februarja je ruska granata ubila mojega dobrega prijatelja in tovariša, korporala Franca Domitar, doma od Sv. Barbare pri Mariboru. Bil je na mestu mrtev. Zjutraj je še hodil k zdravniku radi ozebljenih nog. Pokopali smo ga tovariši ponoči. Priprost križ naznanja mesto, kjer počiva s tremi drugreno pozdravljam vse znance!

* **Sv. Martin pri Vurbergu.** Velika žalost in bridkost je zadela Baumanovo hišo. Po kratki boleznij je umrl Franc Bauman dne 11. januarja daleč od doma v bolnišnici v mestu Košice na Ogrskem. Žalostno so mu tudi peli domači zvonovi šmartinski dne 20. januarja, ko smo zagotovo zvedeli, da je umrl. Blagi mož je storil smrt za domovino in cesarja. Kako goreče je želel se vrniti k svojim domačim, a mu ni bilo dopuščeno. Smrt je pobrala pridnega in dobrega pa-

ta dveh ljubkih otrok. Rajni je imel zmiraj blagoslovljeno Marijino svetinjo pri sebi. Zato upamo, da se sedaj pri Mariji v nebesih veseli. Naj v miru počiva! Bodi mu v tujini zemlja lahka!

* **Sv. Barbara v Slov. gor.** Tukaj smo dne 5. februarja pokopali Alojzija Čerih iz Jablanc. Bil je spoštovan mož. N. v m. p.!

* **Sv. Rupert v Slov. gor.** Umrli je dne 7. februarja po dolgotrajni bolezni bivša kmetica, sedaj prevzitarica v Gočovi Terezija Kocbek v 89. letu svoje starosti. Rajna je bila blaga in pohlevna žena in je nad dvajset let kot vdova živela pri svojem zetju in hčeri in lepi slogi. Bila je mnogim krstna in birmaska botra ter je imela pri tem poslu jako darežljivo roko. Bodi ji ljubi Jezus plačnik! Pogreb se je vršil dne 9. februarja v spremstvu domačega g. župnika, sorodnikov in mnogoštevnega občinstva.

* **Kapla pri Arvežu.** V sredo dne 10. t. m., ob 2. uri zjutraj je umrl v Mariboru za legarjem črnovojniki Stefan Garmuth, p. d. Dvoršak. Ko je žena dobila brzojav, da je mož mrtev, se iz ljubezni do njega ni bala stroškov ter ga dala prepeljati na domače pokopališče. V petek dne 12. febr. zjutraj ob 7. uri se je žalosten sprevod v spremstvu vojakov in vojaške godbe pomikal od vojaške mrtvašnice na Glavni trg, kjer je potem č. g. vojni kurat poškrpil ostanke pokojnega, od tod se je potem sprevod pomikal proti Lučanom in od tam proti večeru mimo njegovega doma, kjer so ga že pričakovali sorodniki, sosede in znanci ter mali otročiči, ki so krsto očeta zadnjokrat poškrpili. Nato se je pomikal sprevod naprej. Prišli so nasproti domači veteranci, č. g. župnik, g. učitelj in mnogo ljudstva. Kako je bil pokojni dobrosrčen in priljubljen vsem, priča obilna udeležba pri pogrebu in sicer v zelo slabem vremenu in pozno zvečer. Pokojnik star še le 40 let, zapuščena žena s štirimi malimi otročiči. Vrnil se je sicer domov, duša na dom nebeskega očeta, truplo pa na domače pokopališče. Naj v miru počiva!

* **Cven pri Ljutomeru.** Preminul je naglo na pekelnično sredo občesposlovanja in daleč okrog znani posestnik Franc Vozl č. brat č. g. Leop. Vozl č. župnika v Spilfeldu. Še dan popreje se je udeležil v Ljutomeru tridnevne v. č. č. Rešnjemu Telesu ter ob tej priliki prejel svete zakramente. Rajni je bil v mladih letih sotrudenik leposlovnega lista „Kres“. Zbiral je narodno blago, zlasti legende, katere je priobčeval v imenovanem listu. Veliko zaslug si je pridobil kot dolgoletni občinski odbornik, a še več kot občinski živinozdravnik. Kot takega ga bomo pogrešali ne samo ljubimski okoličani, temveč tudi Ogrji, med katerimi je bil zelo priljubljen. Marsikateremu rečevo je rešil s svojo pomočjo morda edino premoženje. Ljubo živinico. Zdravil je vselej brezplačno. Bil je lep vzgled krščanske nesebečne ljubezni do bližnjega. Zato pa po pravici: Zate, ki počivaš v jami, siromakom vro solze. Oj blagor njemu, ki s solzami sromaka slave! Blagomu pokojniku ohranimo trajen spomin, njemu pa svetila večna luč!

* **Polenšak.** Že druga žrtev vojske je zadela našo laro. Dne 29. oktobra je izdihnil svojo blago dušo v Budimpešti v bolnišnici vsled dobljenih ran v Galiciji Janez Kolarič. Bil je v 36. letu. Doma je pustil očeta, žalostno ženo in pet let staro hčerke. Oče je ravno tisti dan kot on v bolnišnici umrl doma naravno smrt, star 68 let. Od svojih dragih se je junak poslovil in ljubo ženo tolažil, da še pride nazaj in sedaj ga krije tuja zemlja. Bodi mu zemlja lahka! Počivaj v miru, dragi Janez! Zeni pa naše sožalje.

* **Stoprce.** Enega najboljših gospodarjev je izgubila stoprška župnija. Na severnem bojišču je junaške smrti padel vrli mladenič Martin Rampre, kmet v Črmožišah, brat sevniškega č. g. kaplana. Bil je zelo marljiv in razumen kmet, večleten naročnik naše „Slovenskega Gospodarja“ in vzgleden mladenič Marijine družbe, kateri je zdatno pripomogel, da si je nabavila krasno družbeno bandero. Pokopan je pa v Košicah (Kaschau) na Ogrskem. Bodi mu tuja zemlja lahka. — To je druga žrtev vojske iz naše župnije. Prvi je bil Janez Soba, želar v Sučju, kateri je pokopan na Dunaju.

* **Sladkagora.** V naši župniji je zopet potrjenih trinajst fantov, ki odidejo 15. marca v vojno službo.

* **V Čadramu** je bil dne 21. februarja občini zbor kmečke posojilnice za konjski okraj. Posojilnica že deluje od 9. marca 1902 in je članica ljubljanske Zadrudne Zveze. Ima svojo hišo z malim posestvom in nad 10.000 K rezervnega zaklada. V preteklem letu 1914 je imela 129.103'92 K prejemkov in 122.019'60 K izdatkov, tedaj cel t. ega prometa 251.123'52 K. Hvalevredno sta ustanovo vodila kneta Anon Leskovar, p. d. Korošec v Oplotnici in Janez Kruhar, p. d. Ložak v Markačici. Zadnji in še odbornik sta se morala podati v vojsko. Pri volitvi novega odbora je bil stari načelnik soglasno zopet izvoljen in kot namestnik Jožef Rakovnik. Odborniki so: Jožef Oberski, Fr. Sparovic, Fr. Golčer, Žužej, Janez Potočnik in Jan. Vahar. Nadzorniki: I. Bezenšek, Jan. Žagar, Fr. Golčer, Kramar, Anton Leskovar, Glabus in Peter Berglez. — Dne 21. februarja je umrl v Gradcu g. Fr. Jonke star, in bo v Čadramu pokopan. Rajni je bil v Oplotnici rojen, sin najemu in kramarja, izučil se je trgovine, postal poštar; pred 18. leti se mu je posrečilo, nekdanje Steinauerjeve fužine zelo ugodno kupiti in postal je veleposestnik. N. v m. p.!

* **Dobrna.** Naša kmet. podr. je v nedeljo dne 21. februarja privedla podučni shod, na katerem je njen načelnik g. župnik na podlagi vladnih ukrepov in izvajanja različnih kmečkih stanovskih listov podal navodila posestnikom in gospodinjam kako se ravnati v

vojskinem času, da sebi in državi pomagajo in rešijo pomanjkanja. Shod je bil krasno obiskan. — Kmetijska podružnica na Dobrni ima dne 7. marca svoj občini zbor. Predaval bo g. gozdarski komisar iz Maribora. Privedite v mnogem številu! Shod bo ob 9. uri zjutraj v hotelu „Union“.

* **Dobrna.** Konec tega meseca pričakujemo kakih 100 vojakov, ki so na potu okrevanja.

* **Sv. Lenart nad Laškim.** Odrpita noč in dan so groba vrata... V letu 1914 smo imeli z vsem 17 mrljiv, dne 14. t. m. smo pa dosegli že število 10. Med drugimi je umrl v 54. letu Mih. Gradišnik, pos. na Vel. Goreleih, zapustivši četvero otrok, izmed katerih se najstarejši sin nahaža kot ranjenec iz severnega bojišča v bolnišnici na Dunaju. Pokojni je bil veren katoličan, vnet rodoljub ter občinski odbornik novoustanovljene občine Sv. Lenart. Silno je želel, da svojega sina videti pred smrtjo, a mu ni bilo dano. Pogreb se je vršil v nedeljo, 7. t. m. ob obilni udeležbi domačih in sosednjih župljanov. Svetila pokojniku večna luč!

* **Staritrj pri Slovenjgradu.** Malokedaj se sliši kaka novica iz Starega trga. Ali sedaj ob teh rešitih časih bi vendar rad poročal o naših hrabrih junakih, fantih in možih, katerih je iz naše majhne občine primeroma veliko odšlo na vojno. Posebno vrli so gotovo sinovi našega grobokopa Gostenčnika. Prvi sin Jurij služi kot narednik pri pešpolku št. 4. On se je hrabro bojeval na severnem bojišču in bil tudi težko ranjen že kar v začetku vojske. Po daljšem zdravljenju se je pred kratkim zopet vrnil na severno bojno polje ter bil zopet ranjen. Drugi sin je Franc, četovodja, bil je v službi kot orožnik v Bosni. Bil je pridelen proizvedovalnim četam na južnem bojišču ter tam tudi dobil težke rane, vsled česar se je moral vrniti nazaj k svoji prejšnji službi. Mlajša pa: Alojzij in Ivan, tudi že težko pričakujeta vsak pri svojem polku, kedaj da pojmeta nad sovražnika. Tudi odlikovanj jih je že nekaj naših fantov. Naj primer Kotnik Jožef in Brezovnik Miha, oba z zlatim zaslužnim križcem. Posestnika Fišerja sinovi so se ravno tako korajžno bojevali, toda eden je pred kratkim že umrl radi velikih ran, katere je dobil na južnem bojišču. Drugi, Ivan, pa se pogreša že od decembra. In mlajši, Alojzij, pa se še hrabro bojuje v Karpatih in je bil povsod srečen v bojih, čeravno so streljali iz bližine kakih sto korakov na nje, pa je vendar še zdrav in čvrst ostal. O nekaterih fantih pa smo dobili tudi že žalostno poročilo, da jih krije hladna galicijska zemlja. Junaško so prelili svojo kri za domovino!

* **Pogrešajo se:** Alojzij Gregorič, pešpolk št. 87, 1. stotnja, vojna pošta št. 73, doma ob Sv. Antona na Pohorju. Prosim njegove tovarise, če kdo o njegovi usodi kaj ve, naj naznani njegovemu očetu: Aleš Gregorič, Sv. Anton na Pohorju, pošta Vuhred ob koroški železnici. — Štefan Znidar, pešpolk št. 47, pešec 1. stotnje. Odgovor na: Janez Pivec, posestnik, Kočno št. 17, pošta Laporje. — Jožef Lešonja, 87. pešpolk, 4. stotnja, doma iz Ptuiske gore. Odgovor na njegovega brata: Ivan Letonja, Ptujška gora pri Ptujju. — Leopold Kerkol, domobranski pešpolk št. 26, 3. stotnja. Če kdo kaj ve o njem, naj naznani njegovi materi Heleni Kokol v Pivoli, pošta Hoče pri Mariboru. — Anton Pintarič, korporal 87. pešpolka, vojna pošta št. 73. Če kdo kaj ve o njegovi usodi, naj blagovolj naznani na naslov: Franc Pintarič, Zihlava, pošta Sv. Jurij ob Ščavnici. — Janez Fidler, pešpolk št. 87. Bil je v Galiciji. Če kdo kaj ve o njem, naj naznani na naslov: Jakob Fidler, Sladkagora, pošta Smarje pri Jelšah. — Dominik Pokrznik, domobranski pešpolk št. 4, 3. stotnja, 2. voj. vojna pošta št. 43. Odgovor se prosil na naslov: Marija Pokrznik v Arčici, pošta Ribnjica na Pohorju. — Karol Fabjančič, bil pri poljskem lovskem bataljonu št. 20, 2. stotnja, ki je dne 26. oktobra iz Ljubljane odrinil na bojno polje. Če bi kdo izmed njegovih sobojnikov kaj vedel o njegovi usodi, naj sporoči njegovemu očetu Mihaelu Fabjančiču, Anže št. 9, pošta Rajhenburg ob Savi. — Jožef Mihurko, deželnobrambovski pešpolk št. 26, 2. stotnja, vojna pošta št. 48. Če kateri kaj ve, naj sporoči njegovi ženi Marjeti Mihurki, posestnici v Račjem št. 16 pri Mariboru. — Martin Krajnc, kraljar 47. pešpolka, 15. stotnja, vojna pošta št. 73. Ako kdo kaj ve o njem, kje se nahaža, naj sporoči njegovi ženi Mariji Krajnc, Sv. Jakob v Slov. gor. — Franc Toplak ob pešpolka št. 87, 8. stotnja, vojna pošta št. 73. Komur je kaj znano o njegovi usodi na bojišču, naj blagovolj naznani njegovi ženi Katarini Toplak na Kogu, pošta Sv. Bolfenk pri Središču. — Franc Zupanec II, deželnobrambovski pešpolk št. 26, 8. stotnja, 4. voj. Prosim, če je komu kaj znano o njem, naj blagovolj sporoči: Jakobu Podlunšek, Ločica št. 22, pošta Polzela v Savinjski dolini. — Jože Levak, je bil pri črnovojniškem bataljonu št. 14, 1. stotnja. Če kdo kaj ve o njem, naj naznani očetu Francu Levaku, posestniku v Bukočku št. 10, pošta Brežice ob Savi. — Pavel Toličič, pri polku cesarskih strelcev št. 4, 5. poljska stotnja, 2. voj. Lir. št. 4, vojna pošta št. 48. Odsel dne 18. avgusta v Galicijo. Če kdo kaj natančneje ve o njegovi usodi, naj sporoči njegovi sestri Ani Toličič, Hočko Pohorje, pošta Hoče pri Mariboru. — Rezervist topničarskega polka št. 9 P. Cizej. Služil je na severnem bojišču pri infanterijski municijsko koloni št. 2. M. P. št. 6, vojna pošta št. 32. Kakor pišeje tovariši, je hudo zbolel za grižo in je že dne 5. IX. 1914 bil dan v neko vojno bolnišnico. Sliši se, da je umrl, kaj gotovega o njegovi smrti pa še nismo dobili, tudi v seznameh izgubga ni. Če ga je kdo videl v kakšni bolnišnici, ali če kdo ve kaj gotovega o njem, se prosil, da to sporoči proti povrnitvi stroškov njegovi materi: Mariji Cizej, posestnici v Grajski vasi, pošta Gomilsko v Savinjski dolini. — Martin Vodovnik, 87. pešpolk, 11. stotnja, vojna pošta št. 73, doma iz Št. Ilja pri Velenu. Če kateri njegovih tovarisev ali sobojnikov o njegovi usodi kaj ve, se uljudno prosil, naj blagovolj sporoči Franciski Vodovnik, Magdalenska ulica št. 3, Maribor.

* **Vesoljni žepni atlas.** Založništvo zemljevidov in knjižarja G. Freytag & Berndt na Dunaju je izdala profesorja A. L. Hickmana „Geografično-statistični vesoljni žepni atlas“, to je knjižica, ki obsega 64 strani raznega berila, 66 strani s podobami in zemljevidi celega sveta. Cena 4 K 50 v. Poleg preglednih zemljevidov obsega knjižica zanimive sestavke o sedanji vojski, številu vojaštva, bojnih ladij, prehranjalstva itd. posameznih držav. Knjižica, ki je trdo vezana, se lahko nosi v žepu. Naroča se pri založništvu: G. Freytag & Berndt, Dunaj, VII., Schottenfeldgasse št. 62. Pri istem založništvu se tudi dobi pregledni prometni zemljevid, ki ima natanko zarisane vse železniške in paroplovne proge v Avstro-Ogrski in na Balkanu. Zemljevid stanje z mehкими platnicami 2 K 40 v. v platno vezan v žepni obliki 5 K.

* **Vojaki se zahvaljujejo.** Dobili smo: Szekszard na Ogrskem, dne 10. februarja 1915. Slavna tiskarna sv. Cirila v Mariboru! Najpoprej se vam prav iskreno zahvalujemo za vse sprejete darove, kateri so nam prav izvrstno dobro došli. Hvala tudi za knjižice! Ostajamo zvesti slovenski vojaki: Nikolaj Najzer, Karl Šimerl, Franc Ožek, Franc Jesenšek, Ivan Vrtnjak.

* **Sv. Pavel pri Preboldu.** Katoliško izobraževalno društvo ima v nedeljo, dne 28. svečana, ob 3. uri popoldne, svoj letni občini zbor v društvenem domu. Privedite!

* **Rečica.** V nedeljo, dne 28. svečana, popoldne po večericah, ima naše Izobraževalno društvo svoj redni občini zbor v društveni sobi. Privedite!

* **Petkova „Straža“** bo prinesla seznam padlih, ranjenih in ujetih vojakov naših domačih polkov. „Straža“ stane na leto 10 K, pol leta 5 K, četrta leta 2.50 in se naroči pod naslovom: Upravništvo „Straža“, Maribor.

Zadnja poročila, došla v četrtek 25. febr.

Prizadevanje papeža za mir.

Rim, 24. februarja.

Rimski list „Giornale d'Italia“ javlja, da je izvedel iz resnega vatikanskega vira, da je papež storil znovivč korake, da pride do sklepa miru. Papež se je baje obrnil diplomatičnim potom do cesarja Viljema z vprašanjem, če bi bila v sedanjem času njegova pomoč za pričetek sklepanja miru na pravem mestu. Nemški cesar še na to ni odgovoril. Omenjeni italijanski list piše, da jamči za resničnost tega poročila.

Avstrijci ob reki San.

Dunaj, 24. februarja.

Avstrijski generalni štab uradno poroča:

Na poljsko-gališki bojni črti vlada razun posameznih živahnih topovskih bojov ter manjših prask večinoma mir.

Položaj v Karpatih je splošno nespremenjen. V večerajšnjih bojih ob gornjem toku reke San (v ozemlju južno od Przemysla) so Avstrijci naskočili neko višino in jo zavzeli. 5 častnikov in 198 mož so naši ujeli.

Na severni strani gorskega sedla Volovec (med prelazoma Vvskov in Usok) je sovražnik skušal izrabiti sneženi metež ter je nameraval z drznim napadom prodreti postojanke, ki so bile po naših četah zasedene. Naši so ruski napad ob velikih ruskih izgubah zajrnili. 300 Rusov smo ujeli.

Boji na južni strani reke Dnjestr pridobivajo vedno bolj na obsegu in razsežnosti.

Kaj se godi v Italiji?

V italijanski državni zbornici ministrski predsednik Salandra ni pripustil, da bi se razpravljalo o zunanji politiki. Izven državne zbornice so se hujšakem za vojsko pridružili tudi tujaki. Katoliška in socialistična stranka sta nepremično za mir. Po vsej Italiji je nastala velika draginja, ker primanjkuje žita.

List „Central News“ poroča iz Pariza, da je argentinska vlada vložila pri italijanski vladi v Rimu prošnjo, naj tudi letos človeki italijanskim delavcem, kakor prejšnja leta, prosto pot v Argentino. Te dni pa je italijanska vlada mladeničem in možem v starosti od 19 do 45 let prepovedala odpotovati iz Italije.

Pred vojsko med Japonsko in Kitajsko.

Berolin, 24. februarja.

Iz Tokia na Japonskem se javlja: Kitajska vlada še ni odgovorila na zadnje japonsko noto, ki je bila po vsebini in obliki istovetna z ultimatomom (t. j. zadnji predlog pred vojsko.) Tukaj se splošno meni, da bo Japonska pretrgala s 1. marcem diplomatične zveze s Kitajsko na ta način, da bo odpoklicala svojega poslanika iz Pekinga.

Listnica uredništva.

Sv. Barbara ni Maribora: Škoda za prostor, da bi se v poštenem listu bavili s pijanci. — Sv. Jurij ob juž. žel.: Le večkrat kaj. Pozdrave! — M. C. Gvajška v as: Tak oglas bi stal za desetkrat 10 K. — Olimje, Podčetrtek: Škoda in svoje zahteve morate naznani načelniku razsodišča za škoda po lovu in divjačini. Naznaniti morate pravočasno, ko se še škoda pozna. — Velikanečelja: Kolikor nam znano, je letos vlada radi vojske odklonila vsako podporo pa toč in povodni, toda obrnite se na c. kr. glavarstvo na Ptujju.

* **Na bojnem polju padlim slovenskim vojakom** je posvečen 8. sešitek „Svetovne vojske“, ki je izšel te dni. 70 živopisov je zbranih v tem sešitku. To niso suhoparni živopisi, posejani s številkami in leprmi besedami o padlih junakih, tem-